Gdańsk, dnia 08 kwietnia 2019 r.

Sygn. akt D – 12/19

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie
Przewodniczący: Joanna Ratasiewicz
Członkowie: Joanna Friedrich - Sarad
Grażyna Gliniewicz
z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 08 kwietnia 2019 r. w Gdańsku odwołania Państwa [redacted] i [redacted] od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 29 stycznia 2019 r. o umorzeniu dochodzenia, w sprawie dotyczącej radcy prawnego [redacted] na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2018 poz. 2115 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 29 stycznia 2019 r. o umorzeniu dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu: [redacted]

OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY przy OKRĘGOWEJ IZBIE RADCÓW PRAWNYCH w Gdańsku

Członkowie składu: [redacted]

D- 12/19

U Z A S A D N I E N I E

Pismem z dnia 14 marca 2018 r. [redacted] (dalej „Skarżąca") wniosła **skargę** na działania radcy prawnego [redacted] (dalej „radca prawny"), zarzucając radcy prawnemu przekazywanie w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w [redacted] sygn akt. [redacted] radcy prawnemu [redacted] oraz sądowi nieprawdziwej informacji o jej rzekomej odmowie przyjęcia propozycji objęcia stanowiska po jednej z pracownic [redacted] sp. z o.o. w [redacted] (dalej „[redacted]").
Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Gdańsku (dalej „Rzecznik Dyscyplinarny") w dniu 22 maja 2018 r. wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia, a w wyniku zaskarżenia tego postanowienia przez Skarżącą - Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Gdańsku uchylił wyżej wymienione postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego i przekazał sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania celem uzupełnienia postępowania dowodowego.

Pismem z dnia 29 maja 2018 r. [redacted] (dalej „Skarżący") wniósł **skargę** na działania radcy prawnego [redacted] zarzucając radcy prawnemu, iż w złożonym w sądzie piśmie z dnia 11 grudnia 2017 r. świadomie i z pełną premedytacją dopuścił się kłamstw mających dyskredytować zarówno żonę Skarżącego, jak i Skarżącego jako męża powódki i świadka w sprawie oraz sugerować sądowi i biegłym nieprawdziwe okoliczności.

Postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2018 r. zostało **wszczęte dochodzenie** w sprawie stwierdzeń zawartych w piśmie radcy prawnego [redacted] z dnia 11 grudnia 2017 r.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2018 r. Rzecznik Dyscyplinarny postanowił o **połączeniu spraw** z zawiadomienia [redacted] i [redacted] i prowadzeniu ich pod sygnaturą [redacted].

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2019 r. Rzecznik Dyscyplinarny **umorzył dochodzenie** w sprawie.

Od powyższego postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego pismem z dnia 04.02.2019 r. Skarżący wnieśli **odwołanie.**

Skarżąca [redacted] **zarzuciła** Rzecznikowi Dyscyplinarnemu, iż w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie bezpodstawnie uznał twierdzenia radcy prawnego [redacted] za „spójne i logiczne", zakwestionowała ustalenie dokonane przez Rzecznika Dyscyplinarnego, iż *„choroba męża powódki nie była tajemnicą w miejscu pracy"*, jak również nie zgodziła się z oceną dokonaną przez Rzecznika Dyscyplinarnego, iż działania radcy prawnego [redacted] będące przedmiotem skargi, nie stanowią naruszenia art.38 ust.3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Z kolei **Skarżący zakwestionował** w odwołaniu ocenę przyjętą przez Rzecznika Dyscyplinarnego, iż użycie przez radcę prawnego [redacted] w trakcie procesu sądowego określenia *„trwale niezdolny do pracy"* było „pewnego rodzaju skrótem", zarzucił Rzecznikowi Dyscyplinarnemu pominięcie oceny użycia przez radcę prawnego sformułowania *„wysokie zadłużenie powstałe w wyniku zaciągania chwilówek przez męża"*, jak również podniósł – jak w

skardze – iż radca prawny [redacted] notorycznie narusza jego dobra osobiste i wniósł o pełne zweryfikowanie przedstawionych zastrzeżeń.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie Skarżących nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Rzecznik Dyscyplinarny wszechstronnie ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy nie przekraczając przy tym zasady swobodnej oceny dowodów i słusznie uznał, iż przeprowadzone dochodzenie nie dostarczyło podstaw do uznania, iż radca prawny [redacted] dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego, a zatem umorzenie dochodzenia w przedmiotowej sprawie jest w pełni uzasadnione.

Jeśli chodzi o zarzut Skarżącej, iż w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie Rzecznik Dyscyplinarny bezpodstawnie uznał twierdzenia radcy prawnego [redacted] za „spójne i logiczne", to zarzut ten należy uznać za chybiony.
Jak wynika z treści przedmiotowego uzasadnienia Rzecznik Dyscyplinarny użył tego stwierdzenia odnośnie twierdzeń radcy prawnego w odniesieniu do powszechnie przyjętej praktyki konsultowania się mocodawcy z pełnomocnikiem w sprawach bieżących, i procesowych.
Słusznie Rzecznik Dyscyplinarny przyjął, iż *„zrozumiałym jest, że przed podjęciem decyzji przez władze spółki wiele spraw, w tym kadrowe są opiniowane przez radcę prawnego, jednak to nie on podejmuje ostatecznie decyzje wiążące"*.
W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego uznanie przez Rzecznika Dyscyplinarnego twierdzeń radcy prawnego w powyższym przedmiocie przedstawionych w wyjaśnieniach z dnia 04.04.2018 r. (k.27), jak również podczas przesłuchania w charakterze świadka w dniu 19.12.2018 r. za spójne i logiczne - nie stanowiło przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów.

Powyższej zasady nie naruszyło również przyjęcie przez Rzecznika Dyscyplinarnego na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, iż *„choroba męża powódki nie była tajemnicą w miejscu pracy"*.
W ocenie Sądu Dyscyplinarnego wysunięcie takiego wniosku przez Rzecznika Dyscyplinarnego znajduje oparcie w zeznaniach Prezesa Zarządu [redacted] złożonych w dniu 12.08.2018 r. na rozprawie w sprawie sygn. akt [redacted], gdzie Prezes oświadczył *„pamiętam o chorobie alkoholowej męża powódki"*.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Rzecznik Dyscyplinarny słusznie uznał, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na uznanie, iż radca prawny [redacted] naruszył art.38 ust.3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i trafnie nie dopatrzył się w postępowaniu radcy prawnego świadomego podawania informacji nieprawdziwych.

Jeśli chodzi o zarzuty odwołania przedstawione przez Skarżącego, to również one nie są w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zasadne.
Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, iż w piśmie z dnia 6 czerwca 2018 r. Rzecznik Dyscyplinarny zwrócił się do radcy prawnego [redacted] o ustosunkowanie się do zarzutów Skarżącego nawiązujących do jego stwierdzeń zawartych w piśmie procesowym : *„stał się trwale niezdolny do pracy"* oraz *„wysokie zadłużenie, powstałe w wyniku zaciągania chwilówek przez męża"*.

Radca prawny w piśmie z dnia 20 czerwca 2018 r. wyjaśnił, iż stwierdzenia te zostały zawarte w

pytaniach do biegłego, który na potrzeby toczącego się postępowania w sprawie z powództwa Skarżącej o zadośćuczynienie za krzywdę spowodowaną rozstrojem zdrowia wywołanym mobbingiem miał ocenić, czy poza stresem w miejscu pracy na powódkę działały również inne czynniki, które mogłyby wpłynąć na jej stan zdrowia. Radca prawny podniósł w w/w piśmie, że *„powódka wielokrotnie informowała pracodawcę o swojej sytuacji materialnej, wskazując, iż jest ona „tragiczna", a mąż, który doznał poważnego uszczerbku na zdrowiu nie jest w stanie wykonywać pracy".*
Radca prawny oświadczył również, iż treść pytań do biegłego nie miała na celu ani poniżenia ani zdyskredytowania osoby Skarżącego.

W świetle powyższych wyjaśnień radcy prawnego Rzecznik Dyscyplinarny słusznie uznał, iż użycie przez radcę prawnego [redacted] w piśmie procesowym sformułowania *„stał się trwale niezdolny do pracy"* było pewnego rodzaju skrótem związanym z treścią samego pytania do biegłego.
Okoliczność, iż w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu dochodzenia Rzecznik Dyscyplinarny nie przytoczył wprost sformułowania *„wysokie zadłużenie powstałe w wyniku zaciągania chwilówek przez męża"* nie oznacza w żadnym wypadku, iż Rzecznik Dyscyplinarny pominął zarzut Skarżącego dotyczący użycia przez radcę prawnego tego określenia i nie przeprowadził postępowania w tym przedmiocie.

W kwestii stworzenia nowego adresu mailowego [redacted] Rzecznik Dyscyplinarny oparł się na zeznaniach radcy prawnego i słusznie nie dopatrzył się w działaniu radcy prawnego znamion przewinienia dyscyplinarnego.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Rzecznik Dyscyplinarny słusznie uznał, iż radca prawny nie działał w zamiarze naruszenia dóbr osobistych Skarżącego.

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia.

O kosztach orzeczono na podstawie przepisu art.70^6 ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy. Niniejsze postanowienie jest ostateczne.

Przewodniczący składu: [redacted]

OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY przy OKRĘGOWEJ IZBIE RADCÓW PRAWNYCH w Gdańsku

Członkowie: [redacted]